

/Staatswapen/

VONNIS

NAMENS DE REPUBLIEK

Obvodní soud pro Prahu 5 / Arrondissementrechtbank voor Praag 5 heeft middels de zelfstandige rechter Mgr. Zdeněk Váňa besloten in zake van

de eiser: **Eelze Hof**, geboren op 12 september 1960
wonende te Nederland, p.a. Drachten, Postcode [REDACTED]

tegen
de verweerster: [REDACTED], geboren op [REDACTED]
wonende te [REDACTED], 156 00 Praag 5
vertegenwoordigd door de advocaat Mr. Tomáš Těmín
met het zetel te Karlovo náměstí 559/28, 120 00 Praag 2

over de opheffing van het onderhoudsplicht

als volgt:

I. Het onderhoudsplicht van de eiser ten aanzien van de verweerster, voor het laatst vastgesteld door middel van het vonnis van de Stedelijke Rechtbank in Praag als de rechtbank in hoger beroep van 16 januari 2013, dossiernummer 19 Co 420/2012-286, ter waarde van 4.500,- Czk per maand, wordt per 20 oktober 2016 o p g e h e v e n.

II. In het deel, waar de eiser eiste de opheffing of verlaging van het onderhoudsplicht voor de verweerster over de periode vanaf 1 oktober 2012 tot 19 oktober 2016, wordt de klacht a f g e w e z e n.

III. Geen van de deelnemers heeft recht op vergoeding van de procedurele kosten.

Verantwoording:

1. De eiser heeft door middel van de klacht ingediend bij de rechtbank op 8 augustus 2013 en aangevuld door het ingediende op 1 november 2016 geëist de opheving van het onderhoudsplicht ten aanzien van de verweerster, zijn dochter, en dat vanaf 1 oktober 2012, met de vermelding, dat hij geen eigendommen heeft en dat hij werk verloren heeft.

2. De verweerster heeft in haar verklaring ten aanzien van de klacht vermeld, dat de eiser langdurig probeerde de betaling van het onderhoudsgeld te ontwijken. De verweerster heeft verder ook vermeld, dat zij haar studie aan de hoge school op 20 oktober 2016 heeft beëindigd en vanaf die tijd werkt ze. Om die reden heeft zij geen probleem met de opheffing van de onderhoudsplicht per deze datum. Met de opheffing van onderhoudsplicht in de voorgaande period eis zij echter niet eens, omdat de eigendomsomstandigheden van de eiser

Overeenstemming met het origineel bevestigt Lenka Kabelová.

Pagina 2 van 6:

vervolg

2

8C 282/2013

het betalen van het onderhoudsgeld hebben gegrond. De eiser leeft op een standaard levensniveau, heeft geen gezondheidsgebreken. In de Tsjechische Republiek werkte hij op de positie van midden-management met tamelijk hoog inkomen, zijn eigendomsomstandigheden zijn niet gewijzigd. De eiser heeft in het verleden het onderhoudsgeld voor de verweerster niet betaald en betaalt het nog steeds niet.

3. Deze rechtbank is door middel van het vonnis van 29 maart 2017, dossiernummer 8C 282/2013-169 deels aan de klacht tegenmoetgekomen en dat zodanig, dat de onderhoudsplicht van de eiser opgeheven is per 20 oktober 2016. Op grond van het beroep van de eiser heeft de Stedelijke Rechtbank als de rechtbank in hoger beroep het vonnis door middel van de beschikking van 11 oktober 2017, dossiernummer 17 Co 372/2017-215 opgeheven en heeft de zaak teruggegeven ter verdere behandeling met de verantwoording, dat de rechtbank van de eerste aanleg op geen enkele manier heeft beoordeeld of de wettelijke voorwaarden voor de opheffing of verlaging van onderhoudsplicht van de eiser niet vervuld zijn reeds in de periode vanaf 1 oktober 2012 tot 20 oktober 2016 om de reden van door de eiser beweerde verandering in eigendomsomstandigheden en het verlies van de vaardigheid om onderhoudsgeld ter gestelde waarde te betalen. Omdat het besluit van deze rechtbank opgeheven is en de zaak is teruggegeven ter verdere behandeling, is deze rechtbank gebonden in overeenstemming met de § 226 alinea 1 van de Wet nummer 99/1963 Bundel, van het Burgerlijke Gerechtelijke Reglement, in de zin van de latere voorschriften, (verder alleen „b.g.r.“) aan deze juridische opvatting van de rechtbank in hoger beroep.
4. De deelnemers zijn voor de behandeling die gehouden is op 24 april 2018 ordelijk opgeroepen, echter de eiser is voor de behandeling niet verschenen met de vermelding, dat hij ervoor aanzienlijke kosten zou moeten maken, bovendien is hem de straf opgelegd van de voorwaardelijke veroordeling met de straf van vrijheidsberoving met de duur van 12 maanden en in het geval van zijn deelname aan de behandeling zou hij aangehouden worden, en daar wilt hij niet aan meewerken. Omdat de eiser niet bij de behandeling verschenen is, waarbij uit zijn uitsprake blijkt, dat hij ook niet van voornemen is om te verschijnen, heeft de rechtbank gehandeld volgens de § 101 alinea 3 van b.g.r. en heeft de zaak behandeld in afwezigheid van de eiser. Daarbij geldt, dat in het geval, dat de rechtbank geen gehoor geeft aan het verzoek om uitstel van de behandeling, is de rechtbank niet verplicht de deelnemer over het geen gehoor geven aan het verzoek in te lichten; he tis

om die reden aan de deelnemer zelf om zich ervan te overtuigen, of aan zijn verzoek om uitstel gehoor is gegeven of niet (zie de beschikking van de Hoge Raad van 14 oktober 2003, dossiernummer 22 Cdo 1962/2003). In verhouding tot het verzoek om de uitvoering van behandeling met behulp van de videoconferentie-apparatuur voegt de rechtbank eraan toe, dat de rechter bevoegd is te kiezen op welke wijze de procedure gevoerd zal worden, waarbij uit de § 102a van b.g.r. voortvloeit, dat de rechtbank weliswaar de mogelijkheid heeft om de verrichting uit te voeren met behulp van de apparatuur voor een videoconferentie, echter daartoe niet verplicht is. Bovendien was het juist de eiser, wie bij de Tsjechische rechtbank de klacht heeft ingediend, deze keuze heeft hij zelf gemaakt, hij moest zich daarom ook bewust zijn, dat met het indienen van de klacht bij de rechtbank ook zekere procedurele verplichtingen gepaard gaan. Het is niet de willekeur van de eiser om de voorwaarden te dicteren, waaronder hij bereid is met de rechtbank te communiceren of bij een behandeling te verschijnen.

5. De rechtbank heeft de bewijsvoering uitgevoerd door middel van de bescheiden, die voorgesteld en voorgelegd zijn door de deelnemers aan de procedure (de § 129 alinea 1 b.g.r.), door middel van een verhoor van de deelnemer de verweerster (de § 131 van b.g.r.), en door middel van een verhoor van de getuige [REDACTED] (de § 126 van b.g.r.), waarbij de rechtbank op grond van de uitgevoerde bewijzen gekomen is tot de navolgende vaststellingen van feiten:
6. Door middel van het vonnis van de Stedelijke Rechtbank als de rechtbank in hoger beroep van 16 januari 2013, dossiernummer 19Co 420/2012-286, is aan de eiser de plicht opgelegd om aan de verweerster het onderhoudsgeld te betalen ter waarde van 4.500 Czk per maand. Het vonnis is in werking getreden op 18 februari 2013 (bewezen door middel van het betreffende vonnis). De verweerster heeft met succes de dagstudie Toerisme gevolgd, zij studeerde in de periode vanaf 1 september 2010 tot 28 mei 2014 (bewezen door middel van de bevestiging van Střední škola gastronomická a hotelová, s.r.o. / *de Midelbare School voor Gastronomie en Hotelwezen, B.V.*, over de beëindiging van de opleiding van 4 juni 2015). De verweerster heeft haar Bachelor studieprogramma van de Economische politiek en beheer, vakgebied Economische en culturele studies, verlaten, zij was studente van dit vakgebied in de periode vanaf 4 september 2014 tot 8 september 2015 (bewezen door middel van het besluit van de decaan van Provozně ekonomické fakulty, Česká zemědělská univerzita / *de Beheers- economische Faculteit, Tsjechische Landbouwniversiteit in Praag*, over het beëindigen van de studie van 11 september 2015). De verweerster heeft haar studie aan de hoge school beëindigd per 20 oktober 2016 (bewezen door middel van het bericht van de Filozofická fakulta Univerzity Karlovy / *Filosofische Faculteit van de Karelsuniversiteit*, van 20 oktober 2016). Uit het protocol over de behandeling van 12 januari 2017 in deze zaak gevoerd door deze rechtbank onder het dossiernummer 50P 171/2010 is gebleken, dat de moeder van de verweerster woont in de woning van haar ouders, zij betaalt alleen de vergoedingen ter waarde van 5.000,- Czk per maand, op de dag van het verhoor werkte ze als hulp in een kinderdagverblijf met inkomen van netto 12.000,- Czk, hier werkt ze vanaf die tijd, dat ze met de eiser uit elkaar zijn gegaan (bewezen door middel van het betreffende protocol).

Overeenstemming met het origineel bevestigt Lenka Kabelová.

kleinzoon ■■■ dat was ongeveer 30.000,- Czk, ze hebben ook bijgedragen aan de aankoop van de computers, die de kleinkinderen nodig hadden, dat ongeveer met het bedrag van 15.000,- Czk, verder hebben ze ook iets bijgedragen aan de mobiele telefoon. In verband met het oplossen van het probleem met de auto, toen er geen verplichte verzekering betaald was, hebben de getuige met zijn echtgenote bijgedragen aan de kosten van de advocaat. Verder droegen ze bij aan het gezin in geval van vakanties, zodat de kinderen een iets betere levensniveau hebben en niet leiden, het ging om ongeveer het bedrag van 40.000,- Czk tot 50.000,- Czk. IN de periode vanaf 2012 tot 2016 hielpen zij aan het gezin met de grotere uitgaven. De verdere uitgaven waren er ook met de reizen naar de advocate in Nederland, he tis ongeveer 1000 km, en er diende benzine en hotel e.d. betaald te worden.

9. Alle op deze wijze uitgevoerde bewijzen diene nop een verantwoorde wijze te worden beoordeeld. Bij de beoordeling daarvan is de rechtbank te werk gegaan volgens de § 132 van b.g.r. en heeft volgens eigen vrije overdenking deze afzonderlijk en in samenhangende verbanden beoordeeld.
10. Uit de bovengenoemde vaststellingen van feiten vloeit de conclusie voort, dat aan de eiser is door middel van het vonnis van de Stedelijke Rechtbank in Praag van 16 januari 2013 de plicht opgelegd om aan de verweerster het onderhoudsgeld te betalen ter waarde van 4.500,-Czk. De eiser heeft geëist de opheffing (verlaging) van het onderhoudsgeld, en dat vanaf 1 oktober 2012. De verweerster heeft zich echter tot 20 oktober 2016 voortdurend voorbereidop haar toekomstig beroep, de eiser beweerde geen wijziging in zijn levensomstandigheden in de loop van de procedure, hij heeft zelf aan de rechtbank niet medegedeeld, wat zijn inkomsten en uitgaven zijn in de periode vanaf 2012 tot op heden.
11. Volgens de § 85 van de Wet nr. 94/1963 Bundel, over gezin, in de effectieve zin tot 31 december 2013 (verder alleen „de wet over gezin“) voortduren de verplichtingen van de ouders ten aanzien van de kinderen tot die tijd, zolang de kinderen niet zelf in staat zijn in eigen onderhoud te voorzien (alinea 1). Beide ouders dragen aan het onderhoud van hun kinderen bij volgens hun vaardigheden, mogelijkheden en eigendomsomstandigheden. Het kind heeft het recht deel te nemen aan het levensniveau van zijn ouders. Bij de bepaling van de omvang van de onderhoudsplichten wordt in acht genomen, welk van de ouders en in welke mate persoonlijk voor het kind zorgt.

Overeenstemming met het origineel bevestigt Lenka Kabelová.

7. Uit de verklaring van de deelnemer de verweerster heeft de rechtbank vastgesteld, dat de verweerster na het voltooiën van het basisonderwijs is begonnen met de studie aan Střední škola gastronomická a hotelová, s.r.o. / *de Middelbare School voor Gastronomie en Hotelwezen, B.V.*, in Praag, waar zij studeerde in de jaren 2010 tot 2014. Daarna studeerde ze één jaar aan Česká zemědělská univerzita / *Tsjechische Landbouwwuniversiteit* en vervolgens was zij toegelaten op Filozofická fakulta Univerzity Karlovy / *Filosofische Faculteit van de Karelsuniversiteit*, voor het vakgebied Nederlands. Hier begon zij in 2015 te studeren en heeft de studie beëindigd in de herfst van het jaar 2016. Daarna is de verweerster in het arbeidsproces gegaan. Vanaf het jaar 2012 woonde ze met haar moeder en broer in een woning in Zbraslav, die voor hun geregeld is door opa. Alle uitgaven van de verweerster in de periode vanaf 2012 tot 2016 betaalde haar moeder, en dat ook de uitgaven die verbonden waren met het schoolgeld aan de middelbare school, die bedroegen ongeveer 20.000,- Czk per jaar, verder heeft zij uitgaven gehad met wedstrijddansen. Haar moeder werkte in die periode in het kinderdagverblijf, waar zij met de kinderen help en schoonmaakte. In die tijd heeft de eiser aan de verweerster geen onderhoudsgeld betaald, hij gaf aan haar af en toe iets met Kerst of voor haar verjaardag, bijv. voor haar 18de verjaardag stuurde hij haar 2.000,- Czk, verder stuurde hij alleen pakjes met Nederlandse levensmiddelen. Aan de moeder hielpen de grootouders van de verweerster, als de verweerster iets nodig had, zoals bijv. met schoolexcursies, activiteiten en uitstapjes, het ging om uitgaven in duizenden Tsjechische kronen, het werd dan in het kader van de familie altijd wel opgelost. Toen de verweerster haar vader heeft bezocht in Nederland, reed hij met de auto van de Nederlandse oma, hij woonde in een woning van 1+1 (keuken en 1 kamer), deze was standaard ingericht, vanuit het oogpunt van de verweerster ging het om een normaal levensstandaard. De verweerster zou aan het sparen voor kinderen iets van 100.000,- Czk gespaard hebben, dat had al aan haar moeten worden uitbetaald, maar de eiser heeft haar geschreven, dat hij geen toestemming zal geven met de uitbetaling daarvan wegens de executie.
8. Uit het verhoor van de getuige de heer [REDACTED], de stiefgrootvader van de verweerster, heeft de rechtbank vastgesteld, dat na de beëindiging van de activiteiten van de eiser in Hranice na Moravě de eiser met zijn echtgenote gescheiden is, om die reden is alleen de eiser teruggedaan naar Nederland, terwijl de verweerster met haar moeder en broer in Tsjechië gebleven zijn. De moeder van de verweerster heeft werk gevonden in een kinderdagverblijf, het ging om hulpwerk dus ongeveer over het bedrag van brutto 11.000,- Czk, zij werkt in dit kinderdagverblijf tot op heden. De getuige met zijn echtgenote, de oma van de verweerster, heeft hun geholpen met het zoeken naar een woning in Praag, daarna kochten zij een nieuwe woning in Zbraslav, die staat op de naam van de getuige en zijn echtgenote, maar ze hebben deze woning beschikbaar gesteld aan de moeder van de verweerster en de kinderen. Deels heeft hij de woning uit eigen middelen gekocht, voor een deel hebben ze credit genomen. De kosten van de diensten/energie bedragen hier ongeveer 4.000,- Czk tot 5.000,- Czk per maand, in het begin betaalde deze kosten de getuige met zijn echtgenote, stap voor stap ging hieraan meewerken de moeder van de verweerster. Dankzij het feit, dat de verweerster reeds werkt, zijn zij in staat om de kosten van het wonen te betalen, eerder heeft echter de getuige met zijn echtgenote aan het gezin geholpen. Gezien de gecompliceerde situatie in het gezin hebben de kosten boven het gemiddelde standaard betaald de getuige met zijn echtgenote, bijv. de tandbeugel van de

bevoegdheid van deze rechtbank gegeven. Volgens het artikel 15 van deze Verordening wordt dan de bepaling van het bepalende recht voor de vraagstukken van onderhoudsplicht in de lidstaten, die gebonden zijn aan het Haags Protocol van 23 november 2007 (en dat is ook de Tsjechische Republiek) aangewezen in overeenstemming met het genoemde protocol. Volgens dit Haags Protocol (artikel 3 alinea 1 in samenhang met artikel 5) wordt dan het bepalende recht toegepast volgens de woonplaats van de rechthebbende persoon (in de betreffende berechte zaak de verweerster), dat betekent het recht van de Tsjechische Republiek.

14. Uit het uitgevoerde bewijsvoering is gebleken, dat de verweerster zich vanaf 20 oktober 2016, wanneer ze haar studie aan de hoge school beëindigd heeft, niet meer voorbereidt op haar toekomstig beroep in de vorm van een geregelde studie aan een hoge school. De rechtbank heeft om die reden bevonden, dat vanaf die dag reeds de wettelijke voorwaarden zijn vervuld voor de opheffing van onderhoudsplicht van de eiser ten aanzien van de verweerster, omdat de verweerster reeds de vaardigheid heeft bereikt om zelf in eigen onderhoud te voorzien. Om die reden is de rechtbank deels tegenmoetgekomen aan de klacht en heeft de onderhoudsplicht van de eiser ten aanzien van de verweerster per 20 oktober 2016 opgeheven (uitspraak I.).
15. Deze rechtbank heeft zich verder beziggehouden met de vraag, of in de resterende periode (vanaf 1 oktober 2012 tot 19 oktober 2016) de eiser aan de voorwaarden heeft voldaan voor de opheffing of verlaging van het onderhoudsplicht, resp. of er bij hem wijziging is opgetreden in zijn eigendomsomstandigheden en verlies van de vaardigheid om het onderhoudsgeld in de vastgestelde waarde te betalen. Met inachtneming van het vonnis van de Stedelijke Rechtbank in Praag als de rechtbank in hoger beroep van 16 januari 2013, waarmee aan de eiser de plicht is opgelegd om aan de verweerster onderhoudsgeld te betalen ter waarde van 4.500,- Czk, kan niet anders dan geconstateerd worden, dat in verband met de periode vanaf 1 oktober 2012 tot 16 januari 2013 (op deze dag is over het onderhoudsgeld besloten in het vonnis van de Stedelijke Rechtbank in Praag) zou dit gaan om een ontoelaatbare reparatie van een reeds in werking getreden vonnis. In het gerechtelijk besluit over onderhoudsplicht zijn alle omstandigheden in overweging genomen, die begonnen zijn in de betreffende periode tot het uitbrengen van het vonnis over onderhoudsplicht, de materiële effecten van de inwerkingtreding van het gerechtelijke besluit staan in de weg van de mogelijkheid dat de rechtbank in een andere procedure in overweging neemt ook de omstandigheden die ontstaan zijn tot het uitbrengen van het voorgaande besluit over onderhoudsplicht. De wijziging

Overeenstemming met het origineel bevestigt Lenka Kabelová.

Wanneer de ouders samenwonen, wordt er tevens de zorg van de ouders voor het gezamenlijk huishouden in acht genomen. Volgens de § 96 alinea 1 van de Wet over gezin zal de rechtbank bij de bepaling van het onderhoudsplicht de verantwoorde behoeftes van de rechthebbende persoon in acht nemen, zoals ook de vaardigheden, mogelijkheden en eigendomsverhoudingen van de plichthebbende persoon. Bij de beoordeling van de vaardigheden, mogelijkheden en eigendomsverhoudingen van de plichthebbende persoon onderzoekt de rechtbank of de plichthebbende persoon geen afstand heeft genomen en dat zonder ernstige reden van een gunstigere werkbetrekking of activiteit ter verdienen van geld of van een eigendomsvoordeel, eventueel of deze niet onaanmatigende eigendomsrisico's ondergaat. Volgens de § 99 alinea 1 van de Wet over gezin is het zo, dat als de levensomstandigheden veranderen, kan de rechtbank ook zonder een voorstel de overeenkomsten en gerechtelijke besluiten over onderhoudsgeld voor minderjarige kinderen wijzigen. Wanneer er opheffing of verlaging van dit onderhoudsgeld voor een voorgaande periode plaatsvindt, wordt het opgebruikte onderhoudsgeld niet terugbetaald.

12. Volgens de § 911 van de Wet nummer 89/2012 Bundel, van het Burgerlijk Wetboek (verder alleen „b.w.“), in de zin van de latere voorschriften, kan een onderhoudsgeld worden toegekend, wanneer de rechthebbende persoon niet in staat is in eigen onderhoud te voorzien. Volgens de § 913 van b.w. zijn voor het bepalen van de omvang van onderhoudsgeld bepalende de verantwoorde behoeftes van de rechthebbende persoon en zijn eigendomsomstandigheden, zoals ook de vaardigheden, mogelijkheden en eigendomsomstandigheden van de plichthebbende persoon. Bij de beoordeling van de vaardigheden, mogelijkheden en eigendomsomstandigheden van de plichthebbende persoon is het tevens noodzakelijk te onderzoeken, of de plichthebbende persoon geen afstand heeft genomen en dat zonder ernstige reden van een gunstigere werkbetrekking of activiteit ter verdienen van geld of van een eigendomsvoordeel, eventueel of deze niet onaanmatigende eigendomsrisico's ondergaat. Verder dient in acht genomen te worden of de plichthebbende persoon persoonlijk zorgt voor de rechthebbende persoon en de mate, waarin hij dit doet; er wordt ook eventueel in acht genomen de zorg voor een gezinshuishouden. Volgens de § 3028 alinea 2 van b.w. wanneer er niet anders is bepaald, gelden de bepalingen van deze wet en de wettelijke voorschriften die betrekking hebben op de persoonlijke, gezins- en zakelijke rechten; hun ontstaan, zoals ook de rechten en plichten die eruit voortkomen die ontstaan zijn voor de dag van de inwerkingtreding van deze wet worden echter beoordeeld volgens de bestaande wettelijke voorschriften.
13. De eiser heeft in zijn klacht geëist de opheffing van onderhoudsplicht ten aanzien van de verweerster, zoals blijkt uit het voorstel van besluit van de rechtbank in de klacht, waarin de eiser de opheffing van onderhoudsgeld eist „tot nul“. De rechtbank heeft zich eerst beziggehouden met de vraag, welke wettelijke voorschriften dienen voor de zaak in gerechtelijke behandeling te worden toegepast. Volgens het hoofdstuk II artikel 3 letter a) en b) van de Verodering van de Raad (EG) nr. 4/2009 van 18 december 2009 is in zaken van de besluitvorming over onderhoudsplichten in de lidstaten van de EU bevoegd de rechtbank van de plaats, waar de verweerder de gewone verblijfplaats heeft, of de rechtbank van de plaats, waar de rechthebbende persoon de gewone verblijfplaats heeft. Gezien het feit, dat de verweerster (en tevens de rechthebbende persoon) haar gewone verblijfplaats heeft in het arrondissement van deze rechtbank, is ermee ook de locale

van het rechtsgeldige besluit over onderhoudsplicht over de aan het uitbrengen daarvan voorafgaande periode kan uitsluitend worden bereikt door de weg te nemen van de buitengewone correctieve middelen (zie de beschikking van de Hoge Raad van de Tsjechische Republiek van 28 mei 2010, dossiernummer 21 Cdo 459/2010), de opheffing of verlaging van onderhoudsgeld in de periode vanaf 1 oktober 2012 tot 16 januari 2013 is dan in deze procedure niet toelaatbaar. In verband met de resterende periode (vanaf 17 januari 2013 tot 19 oktober 2016) heeft deze rechtbank in overeenstemming met de bovengenoemde beschikking van de Stedelijke Rechtbank in Praag als de rechtbank in hoger beroep door middel van de beschikking van 19 oktober 2017, dossiernummer 8C 282/2013-217, de eiser verzocht om zijn klacht aan te vullen met de overige bepalende feiten, en dat zodanig, dat die vermeld, welk opleiding hij heeft bereikt, welk werkbetrekking hij uitvoerde in de periode vanaf 1 oktober 2012 tot nu toe, welke inkomsten hij heeft gehad in deze periode en van wie of van wat (inclusief eventuele sociale bijdragen), welke uitgaven hij heeft voor voeding, maandelijkse kosten van wonen, uitgaven verbonden met zijn gezondheidsstaat, uitgaven verbonden met vergoeding van persoonlijke behoeftes, met wie hij samenwoonde en – woont in een gezamenlijke huishouden, of hij waardevol merend goed bezit of onroerend goed en of dit bezit hem winst brengt, en verder dat hij de bescheiden voorgelt om zijn beweringen te bewijzen en dat hij getuigen voorstelt die gehoord kunnen worden, en dat alles binnen één maand vanaf de toezending van dit verzoek. De eiser heeft weliswaar op het genoemde verzoek wel gereageerd, maar hij heeft voor nog geen deel aan het verzoek voldaan. De rechtbank heeft zo geen mogelijkheid gekregen om zich een voorstelling te doen over of de beweerde wijziging van omstandigheden in de betreffende periode werkelijk heeft plaatsgevonden. In zijn ingediende schrijven heeft de eiser alleen maar een polemieek gevoerd met de besluiten van de Tsjechische rechtbanken, hij beschouwde deze als onbegrijpelijk en willekeurig, hij eiste een soort van optelsom van besluiten over onderhoudsplichten die door de rechtbank zijn uitgevoerd, ten zaken van de meritis van het verzoek heeft de eiser niets vermeld.

16. De basisvoorwaarden voor het ontstaan en voortduren van onderhoudsplicht is volgens het Burgerlijk Wetboek het bestaan van een gezins-wettelijke verhouding, de staat van aangewezen zijn op onderhoud aan de kant van de rechthebbende persoon (resp. zijn objectieve of subjectieve onvaardigheid om in eigen onderhoud te voorzien) en het bestaan van vaardigheden, mogelijkheden en eigendomsomstandigheden aan de kant van de plichthebbende persoon. Volgens het boven geciteerde bepaling van de § 913 van b.w. (eventueel van de bepaling van de § 85 en de § 96 van de Wet over gezin) zijn voor de bepaling van de omvang van onderhoudsplicht buiten de mogelijkheden en eigendomsomstandigheden van de plichthebbende persoon tevens bepalend de verantwoorde behoeftes van de rechthebbende persoon en zijn eigendomsomstandigheden. Uit de uitgevoerde bewijsvoering tijdens de behandeling gehouden op 24 april 2018, waar de eiser niet verschenen is, ook al is hij ordelijk opgeroepen, is gebleken, dat de verweerster in de periode vanaf 1 september 2010 tot 28 mei 2014 studeerde aan Střední škola gastronomická a hotelová, s.r.o. / *de Midelbare School voor Gastronomie en Hotelwezen, B.V.*, het vakgebied Toerismen, vervolgens is zij studente geworden op 4

september 2014 van het vakgebied Economische en culturele studies, aan Provozně ekonomická fakulta, Česká zemědělská univerzita / *de Beheers- economische Faculteit van de Tsjechische Landbouwuniversiteit in Praag*, deze studie heeft ze beëindigd op 8 september 2015. De verweerster is toen begonnen aan de studie aan Filozofická fakulta Univerzity Karlovy / *de Filosofische Faculteit van de Karelsuniversiteit*, en deze studie heeft ze beëindigd op 20 oktober 2016. Op deze wijze is voldoende aangetoond, dat de verweerster in de betreffende periode voortdurend bezig was zich voor te bereiden op haar toekomstig beroep, waarbij zo een doelgerichte en voortdurende voorbereiding op toekomstig beroep in wezen betekent een maatschappelijk acceptabele alternatief voor de uitvoering van werkactiviteiten (vergelijk met de beschikking van de Grondwettrechtbank van 25 maart 2014, dossierkenmerk IV. ÚS 1247/13), en deze conclusie wordt op geen enkele manier beïnvloedt door het feit, dat de verweerster haar studie aan hoge scholen uiteindelijk niet ordelijk heeft afgerond. De staat van de verweerster om aangewezen te zijn op onderhoud vanuit de kant van de eiser was hier in de betreffende bepalende periode aanwezig. uit het uitgevoerde verhoor van de getuige en uit het verhoor van de deelnemer de verweerster is verder gebleken, dat het gezin van de verweerster in de betreffende periode financieel geleden heeft en dat dit gezin alleen in onderhoud kon voorzien met de wezenlijke ondersteuning van de kant van de grootouders van de verweerster. Bij de beoordeling van de omvang van het onderhoudsplicht is de rechtbank tevens verplicht te onderzoeken of de eiser zonder ernstige reden geen gunstigere beroep heeft afgewezen of een gunstigere economische activiteit, waarbij de eiser alleen maar de overeenkomst over de beëindiging van werkbetrekking heeft voorgelegd van 23 mei 2013, waaruit voor de beoordeling van deze zaak niets anders blijkt, dan dat die met de beëindiging van de werkbetrekking instemde en op die manier afstand heeft gedaan van een belangrijk bron van inkomsten (resp. is er geen ernstige reden daartoe beweerd). In deze zaak is zelfs niet aangetoond, dat de eiser op welke manier dan ook voor de verweerster zou zorgen (in tegestelling is uit de bewijzen gebleken, dat hij zelfs in de bepalende periode praktisch helemaal niet voor haar zorgde, een bezoek in Nederland vervangt in geen geval zelfs de deelse zorg voor het kind niet).

17. Met inachtneming van het bovengenoemde is de rechtbank tot de conclusie gekomen, dat volgens de bepalingen van de § 913 van b.w. (en de bepalingen van de § 85 en de § 96 van de Wet over gezin) kunnen in deze zaak geen redenen worden gevonden voor de aanpassing van de hoogte (verlaging of gehele opheffing) van de onderhoudsplicht voor de verweerster in de periode tot 19 oktober 2016. De verweerster heeft zich in de betreffende periode voortdurend voorbereid op haar toekomstig beroep, waarbij haar gezin in de betreffende periode niet voldoende financiële middelen had om zelfs zonder de hulp van de eiser in eigen onderhoud te kunnen voorzien. De rechtbank heeft verder

geen mogelijkheid gehad om de eigendomsomstandigheden van de eiser en ook hun wijziging te beoordelen, gezien de eiser op verzoek van de rechtbank niet heeft gereageerd, zoals van hem gevraagd is, en hij ook niet bij de behandeling verschenen is, waarmee hij afstand heeft genomen van de mogelijkheid om instructie te ontvangen volgens de § 118a alinea 1, 3 van b.g.r. Volgens de geldende judicatuur vervult de rechtbank de instructieplicht volgens de § 118a van b.g.r. bij de behandeling, wanneer de rechtbank handelt in overeenstemming met de bepalingen van de § 101 alinea 3 van b.g.r. in afwezigheid van de deelnemer (of van zijn vertegenwoordiger), is het de deelnemer, wie door zijn afwezigheid bij de rechtbank heeft veroorzaakt, dat hij de betreffende instructie niet ontvangen heeft. Wanneer de rechtbank aan de deelnemer de instructie volgens de geciteerde bepaling niet heeft kunnen verlenen om die reden, dat deze persoon niet bij de rechtsbehandeling verschenen is, is hij niet bevoegd en verplicht hem de benodigde instructie op een andere manier te verlenen en is hij ook niet verplicht om alleen maar om die reden de behandeling uit te stellen (vergelijk bijv. de beschikking van de Hoge Raad van 7 mei 2014, dossiernummer 28Co 3945/2013, het vonnis van de Hoge Raad van 27 september 2006, dossierkenmerk 29 Odo 832/2006 of ook het vonnis van de Hoge Raad van 24 maart 2010, dossierkenmerk Cdo 4314/2008). De rechtbank heeft de zaak behandeld en heeft besloten in de afwezigheid van de eiser in overeenstemming met de bepalingen van de § 101 alinea 3 van b.g.r. waarbij die is uitgegaan van de inhoud van het dossier en van de uitgevoerde bewijzen. Omdat de eiser niet voldoende beweerde en aantoonde, dat er bij hem wijziging is opgetreden in zijn eigendomsomstandigheden, die de opheffing, resp. verlaging van onderhoudsplicht ten aanzien van de verweerster voldoende zouden stafen, omdat hij niet vemen heeft, op welke wijze hij in de betreffende periode in eigen onderhoud heeft voorzien, kon de rechtbank helemaal niet zijn eigendomsomstandigheden beoordelen. Hij is vervolgens niet verschenen op de rechtsbehandeling, waarmee hij zelf heeft veroorzaakt, dat hij geen instructie heeft ontvangen volgens de § 118a van b.g.r.. De rechtbank is met inachtneming van alle het bovengenoemde tot de conclusie gekomen, dat er geen redenen gegeven zijn voor de opheffing en ook niet voor de verlaging van onderhoudsplicht in de bovengenoemde periode en heeft het resterende deel van de klacht afgewezen (uitspraak II.).

18. Over de kosten van de procedure is besloten volgens de § 142 alinea 2 van b.g.r., volgens welke geldt, dat als de deelnemer een deels succes heeft gehad in de zaak, zal de rechtbank de vergoeding van de kosten verhoudingsgewijs verdelen, eventueel zal die uitspreken, dat geen van de deelnemers recht heeft op vergoeding van de procedurele kosten. Omdat de eiser eiste de opheffing van onderhoudsplicht voor de periode vana 1 oktober 2012, waarbij de onderhoudsplicht is opgeheven pas per 20 oktober 2016, heeft de rechtbank besloten dat geen van de deelnemers recht heeft op vergoeding van de procedurele kosten.

Instructie:

Tegen dit vonnis kan een beroep worden aangetekend binnen 15 dagen vanaf de toezending van de schriftelijke uitwerking daarvan, en dat bij Městský soud v Praze / *de Stedelijke*

Rechtbank in Praag middels *Obvodní soud pro Prahu 5 / de Arrondissementrechtbank voor Praag 5.*

Praag 24 april 2018

Mgr. Zdeněk Váňa met eigen hand
zelfstandige rechter

/Zegel: Arrondissementrechtbank voor Praag 5
**-128-*/*

/Handtekening/
Overeenstemming met het origineel bevestigd Lenka Kabelová.